

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0128

Pakistanas, ypač išpuolis Lahore**2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pakistano, ypač išpuolio Lahore (2016/2644(RSP))**

(2018/C 058/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Pakistano,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 27 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimą dėl išpuolio Lahore, Pakistane,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 29 d. ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais Stavroso Lambrinidiso pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 27 d. Generalinio Sekretoriaus Ban Ki-moono pareiškimą dėl sprogdinimų Pakistane ir 2016 m. sausio 21 d. pareiškimą dėl išpuolio prieš Bacha Khan universitetą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 28 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos pareiškimą dėl išpuolio Lahore, Pakistane,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo religijos ir tikėjimo laisvės klausimais pranešimus,
- atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 5 d. JT specialiosios pranešėjos mažumų klausimais Ritos Izsák-Ndiaye pranešimą „Neapykantą kurstančios kalbos ir neapykantos prieš mažumas kurstymas žiniasklaidoje“,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 27 d. Nobelio taikos premijos ir Sacharovo premijos laureatės Malalos Yousafzai pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 4 d. JT specialiosios pranešėjos teisėjų ir teisininkų nepriklausomumo klausimais Gabrielos Knaul pranešimą ir 2013 m. vasario 26 d. JT darbo grupės prievartinio ar nesavanoriško dingimo klausimais misijos į Pakistaną ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir į Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą,
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl mirties bausmės, persvarstytas 2013 m. balandžio 12 d.,
- atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 20 d. Tarybos išvadas dėl Pakistano,
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo mėn. ES ir Pakistano penkerių metų bendradarbiavimo planą, kuriame nustatyti tokie prioritetai kaip geras valdymas ir dialogas dėl žmogaus teisių, taip pat į glaudžiai susijusį 2014 m. kovo 25 d. antrąjį strateginį ES ir Pakistano dialogą,
- atsižvelgdamas į ES religijos ar tikėjimo laisvės propagavimo ir apsaugos gaires,

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2014 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 2016 m. kovo 27 d. Lahoro Gulshan-e-Iqbal parko žaidimų aikštelėje savižudžio įvykdytas sprogdinimas nusinešė daugiau kaip 73 žmonių gyvybes, o daugiau kaip 300 žmonių buvo sužeista, tarp šių asmenų buvo daug moterų ir vaikų; kadangi teroristinė islamistų grupuotė Jamaat-ul-Ahrar prisiėmė atsakomybę už šį išpuolį, teigdama, kad ji tyčia pasikėsino į krikščionis; tačiau kadangi daugiausia sužeistųjų ir žuvusiųjų buvo musulmonai ir visi jie – Pakistano gyventojai;
- B. kadangi tuo metu, kai įvykdyti teroristiniai išpuoliai, Islamabade vyko smurtinės demonstracijos, kurių metu nuteisto už gubernatoriaus Salmano Taseero nužudymą Mumtazo Qadri rėmėjai reikalavo įvykdyti mirties bausmę Asiai Bibi, kuri buvo apkaltinta šventvagyste ir nuteista mirties bausme ir kurią gynė gubernatorius Salman Taseer; kadangi dešimtys tūkstančių žmonių dalyvavo Qadri laidotuvsė po to, kai jis buvo pakartas, ir jis buvo šlovinamas kaip didvyris, o jo nuotraukos platinamos socialiniuose tinkluose; kadangi Qadri nuteisę teisėjai turėjo bėgti iš šalies dėl grasinimų mirtimi;
- C. kadangi kai kurioms ekstremistinėms grupuotėms leidžiama nevaržomai plėtoti savo ideologiją ir veiklą, pavyzdžiui, tam tikroms universitetų studentų sąjungoms ir Khatm-e-Nubuwwat teisininkų forumui, kuris, kaip teigiama, yra varomoji jėga, paskatinusi baudžiamąjį persekiojimą už kaltinimus šventvagyste Pakistano teismuose ir užkertanti kelią bet kokioms teisės aktų leidėjų pastangoms reformuoti atitinkamus įstatymus;
- D. kadangi krikščionys ir kitos mažumos yra ne tik persekiojami ekstremistų, bet ir patiria teisinę diskriminaciją, visų pirma pagal Pakistano šventvagystės įstatymus, kurie yra diskriminaciniai ir kuriais dažnai piktnaudžiaujama asmeniniais ir politiniais sumetimais; kadangi pagal šiuos įstatymus ir patiems musulmonams toliau keliami kaltinimai;
- E. kadangi metų metus Pakistano gyventojai, ypač religinių mažumų atstovai, moterys ir vaikai, tampa terorizmo ir islamistų ekstremistų aukomis; kadangi nuo tada, kai buvo priimta paskutinė Parlamento 2015 m. sausio 15 d. rezoliucija dėl Pakistano ⁽²⁾, dėl diskriminacinių įstatymų ir nepakankamo įstatymų taikymo įvyko dešimtys kitų teroristinių ir smurtinių išpuolių prieš religines mažumas;
- F. kadangi kelios teroristinės grupės Pakistane kėsinosi į religines mažumas – Achmadijos musulmonus, krikščionis, induistus, šiitus ir kitaip mąstančius sunitus; kadangi savo 2015 m. metinėje ataskaitoje Pakistano žmogaus teisių komisija nurodė, kad daugeliu atvejų kaltininkai liko nenubausti;
- G. kadangi ekstremistinės grupuotės tebesinaudoja vaikais kaip savižudžiais sprogdintojais; kadangi vyriausybė nesugebėjo priimti teisės akto, kuriuo būtų įsteigta Nacionalinės vaiko teisių komisija – nepriklausoma įstaiga, turinti apsaugoti ir įgyvendinti vaikų teises;
- H. kadangi po 2014 m. gruodžio mėn. žudynių, Talibano sukilėlių įvykdytų mokykloje, po šešerių metų moratoriumo Pakistano vyriausybė vėl įvedė mirties bausmę – iš pradžių tik už teroristinę veiklą, o paskui už visus sunkius nusikaltimus, už kuriuos baudžiama mirties bausme; kadangi iki 2015 m. pabaigos Pakistane įvykdytos 326 mirties bausmės – tai didžiausias iki šiol skaičius ir trečias pagal dydį pasaulyje;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0007.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- I. kadangi dėl Pakistano karinių ir nevalstybinių ginkluotų grupuočių kovų šalies viduje buvo perkelta daugiau kaip milijonas žmonių;
- J. kadangi Pakistano religinių mažumų atstovės grobiamos, prievarta ištekinamos ir verčiamos priimti islamą, o policija ir civilinės valdžios institucijos dažniausiai tai ignoruoja;
- K. kadangi Pakistanas atlieka svarbų vaidmenį skatinant stabilumą Pietų Azijoje ir todėl turėtų būti pavyzdys stiprinant teisinės valstybės principus ir žmogaus teises;
- L. kadangi ES tebėra visapusiškai įsipareigojusi tęsti dialogą ir bendradarbiauti su Pakistanu pagal penkerių metų bendradarbiavimo planą;
 1. yra labai sukrėstas dėl Lahore 2016 m. kovo 27 d. įvykdyto išpuolio ir griežtai smerkia beprasmiškus smurto aktus, nukreiptus prieš tiek daug nekaltų žmonių;
 2. reiškia gailėstį ir gilią užuojautą aukų šeimoms ir solidarizuojasi su Pakistano žmonėmis ir vyriausybe;
 3. pabrėžia, kad išpuolio Lahore autorius būtina patraukti atsakomybėn; ragina Pakistano valdžios institucijas, ypač vietos ir provincijų valdžios institucijas, užtikrinti, kad tokie veiksmai būtų veiksmingai ištiriami ir už juos būtų baudžiama;
 4. reiškia didelį susirūpinimą dėl rimtų ir sistemingų religijos ir tikėjimo laisvės pažeidimų Pakistane; pabrėžia, kad svarbu gerbti pagrindines visų religinių ir etninių mažumų gyvenančių Pakistane teises, kad jos ir toliau galėtų gyventi oriai, lygiateisiškai ir saugiai, ir išpažinti savo religiją visiškai laisvai be jokios prievartos, diskriminacijos, bauginimo ar persekiojimo, laikantis pagrindinių Pakistano principų;
 5. palankiai vertina vyriausybės reformų iniciatyvas, pavyzdžiui, įstatymo, kuriuo baudžiama už vaikų santuokas, projektą ir įstatymą, kuriuo siekiama apsaugoti moteris nuo smurto ir priekabiavimo, atblokuoti „YouTube“ svetainę, sprendimą, kuriuo Holi, Diwali ir Velykų šventės skelbiamos nedarbo dienomis religinėms mažumoms, ir asmenines ministro pirmininko Nawazo Sharifo pastangas apsilankyti hindi religiniame renginyje; ragina vyriausybę toliau stiprinti pastangas siekiant sukurti socialinę aplinką, palankią mažumoms ir minties įvairovei; atsižvelgdamas į tai, primena nacionalinį veiksmų planą, žadėtas ir skubiai reikalingas mdrasų reformas, visų pirma vyriausybės veiksmus prieš neapykantą kurstančias kalbas, ir dar neįgyvendintą policijos ir teismų sistemos reformą; atkreipia dėmesį į tai, kad ateityje reikia imtis platesnio užmojo priemonių, visų pirma švietimo srityje (pašalinti neigiamą šališkumą ir išankstinius nusistatymus iš mokyimo programų ir vadovėlių), ir persekioti smurto kurstytojus;
 6. palankiai vertina Pakistano vyriausybės įsipareigojimą kovoti su grėsme, kurią kelia religinis ekstremizmas; skatina nuolatinį ES bei valstybių narių ir Pakistano dialogą, užtikrinant žmogaus teisių apsaugą ir jų propagavimą, visų pirma kiek tai susiję su kovos su terorizmu pastangomis ir įgyvendinant saugumo įstatymus;
 7. mano, kad, nors Pandžabe paskelbta karinė operacija yra itin svarbi kovojant su terorizmu, pergalė ideologiniame kare su ekstremizmu, kuri užtikrins tolerantišką ir pažangią ateitį Pakistanui, yra tiek pat svarbi;
 8. ragina Pakistano valdžios institucijas spręsti socialinės ir ekonominės atskirties, taip pat didžiosios dalies krikščionių ir kitų religinių mažumų, kurios gyvena nesaugiai, klausimą;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

9. yra susirūpinęs dėl nuolatinio įstatymų dėl šventvagystės Pakistane taikymo, ir mano, kad dėl to stiprėja religinės netolerancijos klimatas; todėl ragina Pakistano vyriausybę peržiūrėti šiuos teisės aktus ir jų taikymą; ragina valdžios institucijas užtikrinti, kad būtų tinkamai ir greitai įgyvendintas teisingumas visose bylose dėl šventvagystės; atkreipia dėmesį, be kita ko, į Asijos Bibi atvejį ir primygtinai ragina Aukščiausiąjį Teismą priimti sprendimą šiuo klausimu;
10. ragina Pakistano valdžios institucijas užtikrinti teismų nepriklausomumą, teisinės valstybės principus ir tinkamą procesą laikantis tarptautinių teismo proceso vykdymo standartų; taip pat ragina Pakistano valdžios institucijas suteikti pakankamą apsaugą visiems bylose dėl šventvagystės dalyvaujantiems asmenims, ypač šalies teisininkams, ir suteikti apsaugą kaltinamiesiems ir jų šeimoms bei bendruomenėms nuo minios smurto, įskaitant tuos, kurie buvo išteisinti, tačiau negali grįžti namo; ragina Pakistano vyriausybę užtikrinti, kad atitinkamos teisinės ir kitos priemonės, taikomos pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę, būtų prieinamos visiems nukentėjusiems nuo smurto ir persekiojimo;
11. primena, kad visomis aplinkybėmis nuosekliai laikosi neigiamos nuomonės dėl mirties bausmės; su dideliu susirūpinimu atkreipia dėmesį į tai, kad Pakistane labai padaugėjo mirties bausmės atvejų, be kita ko taikomų nepilnamečiams teisės pažeidėjams, dėl ko tenka labai apgailestauti, ir ragina atnaujinti moratoriumą mirties bausmės taikymui siekiant mirties bausmę Pakistane panaikinti visai;
12. pabrėžia, kad kovojant su terorizmu ir religiniu ekstremizmu itin svarbu šalinti giliąsias jo priežastis sprendžiant skurdo problemą, užtikrinant religinę toleranciją ir tikėjimo laisvę, vaikų, ypač mergaičių, teisę į švietimą ir saugią galimybę mokytis;
13. ragina Pakistano vyriausybę pateikti atvirą kvietimą į JT specialiesiems pranešėjams, ypač Specialiajam pranešėjui žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių skatinimo ir apsaugos kovojant su terorizmu klausimais, Specialiajam pranešėjui neteisminio, neatidėliotino ir savavališko mirties bausmės vykdymo klausimais ir Specialiajam pranešėjui religijos ir tikėjimo laisvės klausimais, ir visokeriopai remti Nacionalinės žmogaus teisių komisijos darbą;
14. ragina Pakistano vyriausybę imtis būtinų priemonių siekiant užtikrinti, kad švietimo įstaigos, laisvalaikio centrai ir mažumų bendruomenių susirinkimų vietos tose vietovėse, kuriose vyrauja nesaugumas ir konfliktai, būtų tinkamai apsaugoti ir ragina sumažinti panašių žmogaus teisių pažeidimų ir smurto atvejų pasikartojimo riziką;
15. ragina visus regiono veikėjus reikšmingai sustiprinti bendradarbiavimą kovos su terorizmu srityje; dar kartą patvirtina, kad besąlygiškas tarptautinis įsipareigojimas kovoti su terorizmu yra labai svarbus, įskaitant kovą su visų formų finansine parama teroristų tinklams ir ideologine indoktrinacija, skatinančia ekstremizmą ir terorizmą;
16. palankiai vertina tai, kad Pakistanas ratifikavo Vaiko teisių konvenciją ir palankiai vertina priemones, kurių ėmėsi Pakistano valdžios institucijos siekdamos spręsti vaiko teisių klausimus; ragina Pakistaną ratifikuoti Vaiko teisių konvencijos fakultatyvinį protokolą dėl vaikų dalyvavimo ginkluotuose konfliktuose ir įsteigti Nacionalinę vaiko teisių komisiją;
17. ragina Komisiją, Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę Federicą Mogherini, Europos išorės veiksnių tarnybą ir Komisiją visapusiškai bendradarbiauti siekiant kovoti su terorizmo keliama grėsme ir toliau padėti Pakistano vyriausybei ir jo žmonėms tęsti darbus siekiant išnaikinti terorizmą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę Federicą Mogherini reguliariai informuoti Parlamentą apie abiejų šalių dedamų pastangų pažangą;
18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT generaliniam sekretoriui, JT Žmogaus teisių tarybai, JT Saugumo Tarybai pirmininkaujanciai valstybei, JT vyriausiajam pabėgėlių reikalų komisarui ir Pakistano vyriausybei ir parlamentui.